

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Bocskay-utca 9. sz.

Megjelenik minden hó
15-én.

Genealogiai Füzetek

CSALÁDTÖRTÉNETI FOLYÓIRAT.

A „Genealogiai Füzetek”
előfizetési ára:

Egész évre 8 kor.

Félévre 4 „

Egyes szám ára . . . 1 „

— SZERKESZTIK ÉS KIADJÁK: —

CSIKSZENTMIHÁLYI SÁNDOR IMRE ÉS KÖRÖSPATAKI ÉS KÖPECZI SEBESTYÉN JÓZSEF.

Az úri hatóság fejlődése Magyarországon 1848-ig.

(Hetedik közlemény.)

Ez immunitás intézménye volt a második főtényező, mely az úri hatóságot létrehozta, az immunitás adományozása szükségkép maga után vont a rabszolgaság s a szabad parasztok s e kori hospesek összeolvadását, egy alantosabb néposztályá. E kiváltság e korban egyháziaknak, s e kor végén egyes hatalmas főuraknak adományoztatott, ez által a rabszolgák s az ott létező szabad parasztok az úr hatósága alá kerültek a közhatóság alól. E két főtényező összműködésének eredménye az úri hatóság. Az immunitás adományozásának, így az úri hatóság keletkezésére is rugóul a földesuri érdekek szolgáltak, melyek, mint Kolozsvári s Ovári id. m. II. kötet 1-ső fele 278. lapján megjegyzi, a szabad paraszt alperessége által voltak veszélyeztetve. Hogy ezt megóvják, kénytelenek voltak önmaguk vagy prokurátorok által segíteni elő a jobbágy védekezését, később pedig arra törekedtek, hogy ők maguk szolgáltassanak igazságot ezek felett. Az úri hatóság keletkezését illetőleg ettől eltérő állásponton áll: Pancratius Mihály, utána menve Cziráki és Sárvári. Ez álláspontját Pancratius Mihály „Tractatus, politico, historico iuridicus“ Sectio VIII. 141. 1. 13. és köv. §-okban fejt ki. Ő a többek közt ezt mondja: „A superioritas s a területi hatóság a tulajdon s az örökség (ius perpetuitatis) jogának a királyi Felség által a birtokokra való adományozásából származik, ugyanis Szt.-István s utódai a iura possessionariákat a rendeknek örökös joggal kezdtették adományozni, mint a törvény (Lib. II. c. 35.) szövege mondja, hogy mindenki sajátja s a király ajándékai felett uralkodhassék — dominari potuerit —; nemcsak a puszta használatot adományozták, hanem a civilis ügyek felett való bíraskodást is“. E nézetét a fennebb elmondottaknál s idézett privilegiumoknál fogva nem helyeselhetjük, mert az idézett privilegiumok, mint egyenkint kimutatva volt, szigorú rendelkezéseket foglalnak magukban, azokkal szemben, kik az immunitás daczára az illető népek felett az úr rövására bíraskodni mertek, ez a mellett bizonyít, hogy a várkerületi hatóságok ekkor még ép erejükben voltak s ítéltek a magán ur birtokán tartózkodó szabad parasztok felett is. S másrészt Szt.-István idézett törvénye csak az egyéni tulajdonnak vetette meg alapját, mint fennebb érintve vala. Cziráki és Sárvári egy erősebb alapra igyekeznek helyezkedni, hivatkoznak az aranybulla 7. pontjára, s azt ismétlő 1231. törvényre, melyek kifejezetten rendelik, hogy az ispánok nemcsak birtokain pénz és tized ügyekben ítélenek. Midőn a módokról volt szó, érintettük ezeket

a törvényeket is, ezek a nemesi jogok biztosítékát bántalmazták, kik ez időben féltékenyen őrizték szabadságaikat a várispánnal szemben. Ha a nemesi tulajdon s az úri hatóság együtt meg lettek volna állapítva Szt.-István által, akkor az immunitásoknak százai és százai *mint* ok nélkül lettek volna adományozva. Az úri hatóság keletkezésére minő tényezők hatottak be, mint láttuk a rabszolgaság s az immunitás, mely utóbinak jelentékeny előmozdítója, az egyéni tulajdon által megalapított önérdék. E tényezők összejártsága volt létoka az úri hatóságnak, mely e korban csak kivételesen jelenik meg, egyházi uraknak s ez alkorszak végén főbb világi uraknak mint immunitás adományozva.

Ez intézmény befolyással volt a várszerkezet fejlődésére is, minél több immunitás terület keletkezik, ennek hatósága, annál kisebb határok közé szorúl. S éppen a várkerületi rendszer erőssége, a még élő személyiségi elvek hatása alatt eredményezték azt, hogy az úri hatóság az aranybullaig terjedő időszakban csak kivételes. Ez intézmény nem hagyta figyelmen kívül a Szt.-István-féle álladalmi s társadalmi szervezeten alapuló királyságot sem; a királyság hatalma e korszakban a várkerületekre volt alapítva, minél többet vesztett a várkerület hatóságából, annál inkább sülyedt a személyiségi elvek által vezérelt királyság is, a királyi donatiók s az immunitási kiváltságok adományozása voltak a főtényezők, melyek a Szt.-István-féle alkotmányt alapján megintatták már e korban. Mint minden emberi intézmény, úgy ez is már születése alkalmával magában hordta enyészet csiráját, s ép az említettek voltak azok, miknek elterjedésével szükségkép meg kellett semmisülni, mely végmegsemmisülésének az aranybulla előhírnöke volt. Ez intézmények a magán érdeket istáptolták, a közérdekkel szemben, először alkalmas eszközöknek látszottak arra, hogy egy hatalmas elemet a királyság intézményének bátor védőjévé tegyenek, de később a földbirtok fontosságának hirdetői lettek. Az immunitás mellett, számos, a földbirtokon alapuló privilegiumok adományoztatnak, számos királyi jogot juttatván egyeseknek, mikről alább részletesen megemlékezünk. Az immunitás területeken községek, mezővárosok alakulnak, mik nem kis mértékben voltak előmozdító a magán úri hatalomnak. Végül ez intézmény megrendítette magának, a Szt.-István-féle alkotmánynak az alapját, a személyiséget, nem kis mértékben adván helyet a dogmáknak, mely elvnek hatásáról az alábbiakban emlékezünk meg.

Második alkorszak, a Szt.-István-féle alkotmány hanyatlása.

Irodalom: *Hajnik* Imre: «Magyar jogtörténet.» — *Hajnik* Imre: «Magyarország s hűbéri Európa.» — *Ladányi* Gedeon: «Alkotmány története». *Palugyai*: «Megye-alkotmány».

Már a bevezetésben kiemeltük azt a mozzanatot, mely jelentékenyen csökkenti a patriarchalis vérségi kapocsnak jelentőségét, s helyet ad a nemzetek életében egy másik, erősebbnek, mely nem más, mint a területi, dologi kapocs, mely logikai következménykép vonja maga után a személyiség elvének élenyészését, s dologiság fellépését, mely átalakítólag hat magukra a jogintézményekre is. Ezen az átalakuláson hazai jog- és alkotmányéletünknek is át kellett mennie. A királyság intézménye az idegen elemek mellett első sorban az ősi magyar szervezet hagyományait tüntette fel. Ebben keresendő az ok, hogy a Szt.-István-féle alkotmány személyes jellegű, az egyesek jogi állására a központi egységes főhatalomhoz való viszony volt irányadó, melynek nálunk közjogi jelentősége van. A személyes szabadság az, melyre a politikai jogok alapíthatnak, már e korban a szabadok nemesekké alakulnak át, megkülönböztetésül az ország más nem nemes lakóitól, kiknek személyes szabadsága nemeshez nem illő szolgáltatásokkal volt megszorítva. A személyiség ez elve idők folyamán kezd enyészni; mint az egyéni tulajdon rendszer kifejlését nyer, bár primitív alakban, a közérdekek szemben létet nyer a magánérdek is, mely az egyeseket annak hajhászására serkenti. A gazdasági érdekek is fejlődnek az életszükségletek fejlődésével, a földbirtoknak mind nagyobb és nagyobb fontossága lesz. Az állandó letelepülés után a közös őstől való leszármazás megszűnik az egyeseket összetartani, a kifejlődött egyéni érdek; a jogok biztosítékát egy állandóbb alapra kívánja helyezni; s mi természetesebb, mint az, hogy mi sem kínálkozik erre alkalmasabb eszköznek, mint a már bizonyos fontosságot nyert földbirtok. Mit bizonyít az aranybullát közvetlen megelőző évtizedek donatióinak sokasága, ha nem a földbirtoknak fontosságra emelkedését? E szerfelett sok donatiókban keresendő az ok, mely az aranybullát követő időkben oligarchiát teremteni látszott. Az egyes hatalmas főurak adományjavakkal látják el magukat a kisebb nemesek rovására, oly magánhatalomra tesznek szert, hogy a királyi hatalom nem bírja a kis- és középnemesség érdekeit velük szemben megvédelmezni. Midőn így a királyi hatalom gyenge volt a nemesi jogok biztosítékául, maguknak az elnyomottaknak kellett gondoskodniok egy palladiumról, mely őket minden támadás ellen megvédelmezi. E remedium a dologiság elvén épült fel a közérdek hatása alatt. A kifejlett területi érdekek, megszüntették a vérségi kapesot, helyébe a szomszédságot helyezték. A szomszédsági érdekek e kerületi kapesa hozta magával, a veszélyeztetett kisebb nemesek egyesülését, bizonyos czélok elérése végett. E területi kapes megszüntette azt, mire Szt.-István alkotmányát felépítette, a személyiségen alapuló várkerületeket, létet adott a vármegyének (Comitatus). Az időt, hogy mikor történt ez átalakulás, biztosan meghatározni nem lehet, de valószínű, hogy a tatárjárás követő időkben. A vármegye története ezután egy a nemesség életével a politikai s magánjog gyakorlását tekintve. Vannak igen sokan, kik azonosítani kívánják a Szt.-István-féle várkerületekkel. Így *Palugyai* „Megyerendszer“ I. „Megyealkotmány“ 2–6, *Perger* „Magyar és hazája régentén“ 102. lap. Botha 5. §. 21. és 22. l. Mások állítása szerint vármegye már Szt.-István alatt volt s nem azonosítandó ez a vár-

kerülettel, hanem, ez a nemesek egyesülését alkotta. Ezt állítja *Kovachich Márton György* „Natio Comitatum“ 40., 41., 42. §. De úgy az egyik, mint a másik vélemény tarthatatlan, mert a nemesség, mint az előző korszakban kimutatva volt, először a király, aztán nádor s udvarbíró hatósága alatt állott. Vármegyéről csak ez alkorszakban lehet szólni a dologiság elvének hatása alatt. Ez állásponton áll *Hajnik Imre* „Magyar alkotmány- és jogtörténet“ 235. l. *Horváth Mihály* Magyarorsz. története. Pápa 1842. év, 36., 37. l.

E vármegyei intézménnyel nem lesz felesleges behatóbban foglalkoznunk, mert mint a későbbiekből meggyőződünk, az úri hatóság ezzel fejlődik, s ennek szabványai az úri hatóságra irányítólag folytak be. A vármegye, mint latin neve mondja, Universitas nobilium. Elén állott a comes, kik helyettese volt a vicecomes. A személyes jellegű várkerület kisebb hatóságai a várkerületek adományozása által megszűntek, helyükbe új közeg, a szolgabírók léptek esküdtjeikkel, kik először IV. Béla alatt jönnek elő. C. D. IV. v. 2. 230–233. l. Az országos törvények közül 1291: 5. tör. s 14. tör.-ben említetnek először. Tisztsegük ezeknek a nemesség választásából ered; egy megyében rendszeren 4 szolgabíró s 8 esküdttel találkozunk, kik az ispán vagy az alispán elnöklete alatt állottak, alkották a megyei bíróságot (sedes iudiciaria), először a nemesek által önként hozzájuk vitt ügyekben ítélték, míg nem az 1298: 26. t.-cz. ki nem mondá, hogy a megyei lakosság, ha a nádor nem ítélt azon a vidéken, ennek hatósága alatt áll. Ide vonatkozólag kisebb-nagyobb mérvű fejtegetéseket találhatni. *Hajnik Imre* „Magyar jogtörténet“ 237. l., 343. l., *Bartal György* „Commentaris“ II. 206, 208. *Palugyai* II. r. I. k. 199., *Ladányi Gedeon* „Magyar alkotmány története“ 1863. Debreczen 20. l. *Kolosvári, Ovári* id. II. 1. f. 4. l. 2. j. Az idézett törvények találhatóak *Endlicher István* „Rerum Hungaricarum monumenta Arpadiana.“ Sangalli. 1849. 616, 617, 637 lap.

Ily szűk mederben kezdi meg a működését a vármegye, hatásköre kifejtésére befolyással az Anjouk alatt keletkezett elvek voltak, mikről alább lesz szó. A dologiság elve a rendi szerkezetet sem hagyta figyelmen kívül, különösen a várszerkezeten alapuló rendi osztályokat alakította át s szüntette meg. Bár e korszakban látunk egy oligarchicus főnemességet, de ezek jogilag nem képeztek egy külön osztályt, csak társadalmilag állottak külön. A köznemesség egy új elemmel szaporodott, a várjobbágyokkal, kik mint okmánytáraink igazolják, számosan nemesítették. A nem nemes egyének között e korban első helyet foglalt el a hospesek osztálya, kik a várkerületek élenyészésével, mint testület nyerne hatósági jogokat területeikre, így alapja lőn letéve a szabad városoknak, melyek hazai jogéletünkben az ú. n. „Jus Tavernicale“ adtak létet; ezeknek tagjai voltak a városi polgárok, kik teljesen önállóak voltak és saját jogaikkal éltek. Így pl. Pozsony városa, N.-Szombat, Zágráb, Késmárk, Győr.* A várnép vagy a hospesek közé lépett, vagy a várkerületek adományozásával, a szabad parasztok sorába jut, s alárendeltetik a földesúr hatalmának, legalább dologilag. A régi rabszolgák e korban a tatárjárás után élenyésznek s összeolvadnak a szabad parasztokkal, így közösen jobbágy névvel neveztetnek.

Ez elem szorosabb dologi kapcsolással fűzetik a földesúrhoz, mint a múlt korszakban, minnek oka a fennebb jelzett patrimonialis elvek hatásában keresendő. Az úri hatóság e korban terjeszkedik, mindinkább területivé válik, de létét még mindig nagyrészt

* C. D. 380. s 381. l. *Endlicher* id. m. 526. l.

a királyi privilegiumokban adományozott immunitásokban bírja. A kifejlődött dologi elv alapján egész sorozatát látjuk ezeknek. Így C. D. T III. v. 1. l. 455, 1224., T III. v. 2. l. 69, 1225. T III. v. 2. l. 89, 1226., „nulusque eos iudicare, nec aliquis exacter curam aliquis praeter nos, vel quem vice nostro Judicem contulerimus. T III. v. 2. l. 425, 1235. pécsi püspökségnek „Quinque ecclesiensi sed solum episcopo vel cuisofficialibus debeant dicti populi tam in criminalibus, quam in pecuniariis convenire, verum tamen, si iustitiam conquerentibus denegaret idem Episcopus, ad regiam possit et debeat praesentiam cum reverentia, tamen debita conquerentibus responsurus.“ T IV. v. 1. l. 70, 1237 a cisterciátáknak. „Omnes autem causas inter Jo-

bagiones Ecclesiae Curialis Comes ipsius iudicet et decidad, in forte poena sangiunis vel suspensionis debeat exerceri, quia tunc executio sententiae ad Parochianum Comitem pertinebia; T IV. v. 1. l. 297, 1243, Budai prepostságnak. T IV. v. 1. l. 314, 1244; T IV. v. 1. l. 314, 1244; T IV. v. 1. l. 420, 1245. Demeter főurnak. T IV. v. 2. l. 217, 1254. T IV. v. 2. l. 231, 1254. a székes-fehérvári egyháznak. T IV. v. 2. l. 294, 1255. Fülöp zágrábi püspöknek. E privilegiumot, mennyiben a régi Slavóniára vonatkozik, s bizonyítja azt, hogy az úri hatóság ott is immunitás által keletkezett, szó szerint idézzük ide vonatkozó részeiben.

Dr. Endes Miklós.

Marostorda vármegye nemes családjai.

(Szerkesztette Pálmay József, Maros-Vásárhely; kiadja Adi Árpád. 1904. 4° 144. l.)

A fenti cízzel ismerteti Pálmay József Maros-Torda vármegye nemes családjainak valamelyes részét. A szerző tollából immár a harmadik kötet ez a székesföldi vármegyék családtörténeti monographiájához. Pálmay József távolról sem szakember, minden kritikai érzék nélkül, laikus módon foglalkozik a genealogiával. Ebből magyarázható a munka számos gyarlósága, igen sok fogyatékosága s nem kis mértékű megbízhatatlansága. Ad mindent válogatás nélkül, úgy a mint keze alá kerül; viszont a mi könnyű szerrel, fáradság nélkül el nem érhető: legkevésbé sem töri magát utánna. Forrásmunkáit a lehető legszűkebb körben jelölte ki s ezeket is rendszertelenül, kénye-kedve szerint használja, többnyire hibásan, hamisan.

A székesföldi alkotmányt, az elmúlt idők társadalmi életét nem ismeri, közjogi tudása semmi; diplomatikában, heraldikában egyaránt járatlan. Adománylevél, nemeslevél, lófősítés, gyalogosítás nála teljesen egy és ugyanazon fogalmak. Rég kihalt családokat összeköt ujabban kialakult családokkal, a ma élő nemzedékeknek sohasem létezett ősoket állit, soha meg nem történt avagy mások által véghezvitt hőstetteket tulajdonit nekik. El akarja hitetni olvasóival, hogy egyes családok négyszáz esztendő s kimagasló és jelentőségteljes mult után nyertek armalist, avagy erdélyi alvajdák unokái közszékely sorban küzdöttek gyalogosi-

tásért vagy lófősítésért. A XVII. század végén szerepeltet egy görög császárt, a ki melleleg megjegyezve, az oklevelek világánál mint egyszerű jámbor kereskedő jelenik meg. Tért enged munkájában naiv mondáknak, lehetetlen meséknek s közbük kever egy-egy okmányserű adatot, úgy, hogy a valóságot csak a legélesebb szem képes kiválogatni.

Forrásmunkákra való hivatkozása mindenütt pongyola, 6, 7 kötetes munkákat kötet és lapszám nélkül idéz; az ellenőrzés tehát úgyszólván lehetetlen. A családi közléseket nem jelzi, a mások által összeállított családfákat nem jelöli meg, nem lehet tudni soha, hogy a családfa mily alapon épült fel s mennyi hitelt érdemel.

Czímerrajzai silányak, rosszak, a valóságnak csak halvány árnyékai. A leírás és rajz legtöbbször ellentétben áll. A rajzok kezdetlegességeit csak a heraldikai tudatlanság múlja fölül. Nincs egy címerrajza sem, mely a mai igényeknek csak valamennyire is megfelelné.

De Pálmay Józsefnek van egy vigasztaló tulajdonsága is: szeret ollózni. Ha ebbeli ügyességét kellőleg tudná fokozni és tökéletesíteni, ezen a réven még használható könyvet is kaphatnánk tőle, mert az eddigiek bizony a legalacsonyabb igényeket sem elégitik ki.

Sándor Imre.

Ő s f á k.

— Összeállította: Gyulai Rikárd. —

XL.

nagy-unyomi Sényi László leszármazása.

(A leszármazási-táblát lásd a következő lap elején.)

1. *A nagy-unyomi Sényi cs.* Vasmegeyei család.

Források: N. J. XIII. 356. — Pál. III. — kk. — családi közlés.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

Nemes levél (címeres) 1588-ból Rudolf királytól Sényi Tamás és István részére (eredeti okmány az Orsz. lt.-ban. es. közl. szerint).

Nemes levél (címeres-) kelt Bécs, 1807. VII. 17-én,

Sényi István, zalamegyei adószedő, neje Tóth Anna és gyermekei: Mihály, Gábor és Teréz részére. (Orsz. lt. Lib. Reg. LXII. 212. — c. i. f. — kk.) (NB. A család közlése szerint ezen okmány csak címmer-bővítést tartalmaz.)

Előnév adományozás. Sényi Gábornak Schönbrunnban 1863. XI. 27-én kelt diplomával a „nagy-unyomi“ előnév lett adományozva. (Orsz. lt. Lib. Reg. LXVII. 846.)

Igazolta a cs. nemességét és címmerét guári és felsőszelestei Guáry Amália alapítványi hölgy, Miklós es. és kir. kamarás és n.-unyomi Sényi Alexa (a Sándor alezredes nővére) leánya. (cs. közl.)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
nagy-unyomi Sényi József, sz. 1743. Székely Margit	Tóth István	pósfalvi Tulok Mária	pallini Inkey Boldizsár, sz. 1726, † 1792. fületinczi és lóczi Kelcz Eleonora	kesellőkői báró Majthényi János, sz. 1788. VIII. 21. pallini Inkey Józefa	sepsi-szentiványi Szentiványi József	al-torjai báró Apor Borbálla, sz. 1765. X. 5., egyb. 1787. XII. 23.	karattai Könczei László, † 1818 VI. 25. belényesi Komáromi Krisztina, † 1841.	alsó-zatursai Zathureczky János nagy-jeszeni Jeszenszky Zsuzsa	tasnádi Nagy Gedeon, sz. 1766. X. 1., † 1834. VI. 20. zabári és iglói Szontágh Julia, sz. 1773., † 1859. III. 2.						
István	Anna	János cs. k. kamarás † 1842. X. 30	Erzse † 1844	József † 1841, IX. 15	Mária sz. 1801 VII. 8	István sz. 1791	Julia † 1878 III. 12								
Gábor sz. 1776, † 1867	Amália † 1833	Ignác-Ferencz-Károly † 1885	Mária-Zsuzsa	Sándor-Fülöp-Lajos sz. 1846, huszár-alezredes	Gizella-Mária-Károlina † 1894. IX. 23										
László, felső-marosi járási szolgabíró, sz. 1874. II. 12.															

A m. kir. belügyminister Guáry Miklós cs. és kir. kamarás Gabriella leányának ősfáját 65786/1899. sz. alatt hitelesítette. (U. N. J. I. 301.)

Leszármazás:

István { János { György { György { Mihály { József { István { Gábor
1588 { { { { sz. 1709 { sz. 1743 { sz. 1764 { 1853 de Nagy-
1807 nemes { Unyom

Czímer (ősi) családi közlés szerint: szarvas.

Czímer (1807-ből) látható Palmay legujabb munkájában, de ott a czímer leírás a czímer rajzával a színekre nézve nem egyezik meg.

2. A Székely cs.

Hogy melyik Székely családból származott Sényi Józsefné, Székely Margit, ez idő szerint tisztázva nincs.

3. A Tóth cs.

Források: S. ung. A. — kk. — családi közlés.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

Nemes levél (címeres-) kelt Bécs, 1760. II. 11-én Tóth István, neje Tulok Mária, fia Antal és testvére Ferencz, ennek neje Horváth Anna és fiai Ádám és János részére. (Orsz. It. Lib. Reg. XLV. 403. — c. i. f. — kk.)

Czímer: lásd S. ung. A. 467. táb.

4. A posfalvi Tulok cs.

Vas és Zala vm. nemes családja, melynek egy ága 1689. X. 5-én báróságot nyert (Orsz. It. Lib. Reg. XX. 227). — Használta a „tömördi“ előnevet is.

Források: N. J. XI. 343. — kk. — Turul, stb.

Leszármazás:

Péter { Mária
n-unyomi Akács Klára { Tóth István

Czímer: a királyi könyvben le van írva.

5. A pallini Inkey cs.

Zala-, Somogy-, Vas- stb. megyékben honos, illetőleg birtokos tekintélyes család, melynek neve a XVIII. század előtt „inkei Loranth“ volt.

Források: N. J. V. 245 és XIII. 289. — S. ung. A. — kk. stb.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

Donatio (a XVII. században) Bigacz, Petri és Esztregnyére Inkei Ferencz fia János részére. (S. ung. A.)

Donatio kelt 1721. X. 3-án Pallin és több más gyöngyösi Nagy Ferencz-féle birtokra. Inkey János részére. (Orsz. It. Lib. Reg. XXXIII. 405.)

Előnév adományozás. Inkey János, zalamegyei szolgabírónak (Bécs) 1724. XII. 1-én a „pallini“ előnév lett adományozva. (Orsz. It. Lib. Reg. XXXV. 12.)

Báróság. Kelt Bécs, 1856. VIII. 10-én pallini Inkey Ede ezredes részére. (M. N. Zs. — S. ung. A.)

Báróság. Kelt 1875. VIII. 17-én pallini Inkey Ferdinánd cs. kir. kamarás és Szt.-István rend lovag részére. (M. N. Zs. — S. ung. A.)

Leszármazás:

Ferencz 1680. 1703. Horváth Do- rottya	János † 1747 don. 1721 a) Nagy Julia b) Úrmeinyi Kata, † 1772 c) Kelcz Eleonora, † 1787 d) Hajen Magdolna	Józefa b. Majthényi János (József) a-tól Imre (Ferdinánd sz. 1784, † 1848) sz. 1753, † 1848 † 1813 c)-tól János, † 1842 Majthényi Erzse	Ede báró 1856
---	--	---	------------------

Czímer: lásd S. ung. A. 198. táb.

6. A fületinczi és lóczi Kelcz cs.

Abauj-, Szabolcs- és Ung vm.-ben elterjedt ősrégi család, mely magát német eredetűnek tartja. Jelenleg Borsodmegyében Vatta községben birtokos.

Források: N. J. VI. 162. — S. ung. A. stb.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

Az 1754—55-ki országos nemesi összeírásakor Abauj-megyében fületinczi Kelcz Zsigmond vétetett fel a nemesek lajstromába. (U. N. J. I. 38.)

Kamarási méltóságot nyertek:

1902-ben Sándor, dr., m. kir. minist. fogalmazó, vattai birtokos. Ennek az ősfáját a m. kir. belügyminister 88373/1899. sz. alatt hitelesítette. (U. N. J. I. 301. — K. A.)

1903-ban Gyula, birtokos. (K. A.)

Czímer: lásd S. ung. A. 223. táb.

7. A kesellőkői Majthényi cs.

Ősrégi, a Divék nemzetségből eredő család.

Források: N. J. VII. 266. és XIII. 336. — Jegy.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

Donatio 1403-ból a kesellőkői várra Gergely részére. (N. J.)

Báróság kelt Bécs, 1654. XII. 18-án Mihály részére. (Orsz. It. Lib. Reg. XI. 179.)

Báróság kelt Bécs, 1678. I. 17-én Gergely részére. (Orsz. It. Lib. Reg. XVI. 367.)

Báróság kelt Bécs, 1834. XI. 6-án László, neje péli Nagy Ludovika és gyermekei részére. (Orsz. It. Lib. Reg. LXVI. 184.)

Báróság kelt Bécs, 1837. XI. 2. Antal, neje sédeni Ambrozy Johanna és gyermekei részére. (Orsz. It. Lib. Reg. LXVI. 667.)

Báróság kelt Bécs, 1867. I. 22. Ágost, neje Szentiványi Julia és gyermekei részére. (Orsz. It. Lib. Reg. LXVII. 921.)

Falkmer de Majthe 1334	Pál	Mihály	Gergely 1403	Kesellőkői kapja	János 1435	cs. fejti várkapitány	László	Gergely 1483	János	Pongrácz Margit	Ferdinánd 1528	Perthő Margit	László	György, báró 1631	Szentivány Anna	János 1677. 78	János József	pallini Inkei Jozefa	Imre István, 1848 táborn. Pál Julia (Kürthy János) Erzse (Inkei János) Anna (Majthényi János) Bora (Kürthy Lajos)
---------------------------	-----	--------	--------------	------------------	------------	-----------------------	--------	--------------	-------	-----------------	----------------	---------------	--------	-------------------	-----------------	----------------	--------------	----------------------	---

E szerint igazítandó ki N. J. VII. 258. lapon közölt családfa.

8. A pallini Inkey cs.

Lásd XI. 5. alatt.

9. A sepsi-szentiványi Szentiványi cs.

Lásd III. 4. és XXXII. 11. alatt.

Tamás { Samu } Samu { Zsigmond } József
1610 { 1678 } { } { } b. Apor Borbála
sz. 1765 X. 5., egybk. 1878 XII. 23.

Pótlás:

A cs. czimere az orsz. lt. által 1139/1898. O. Lt. sz. alatt lett hitelesítve.

10. *Az al torjai Apor cs.*

Lásd: II. 5. és XXXVII. 2. alatt.

Pótlás:

Czímer: Vörös (ezüst) paizsban pánczélos (vörös mezü) kar koronán (koronázott zöld dombon) könyököl, kezében görbe kardot tartva; a könyök hajlása felett széles végü arany kereszt (hatágu arany csillag) lebeg. — Sisakdísz: a paizsbeli kar kíséretével. — Takarók: vörös-ezüst mindkét felől. (S. sbbg. A. 36. táb. — S. ung. A. 12. táb. és S. ung. A. Sppl. 6. lap.)

NB. A rangemelések alkalmával új czímer nem lett adományozva.

Péter, báró 1713 { László, † 1770. } b-től
gr. Kálnoki Borbála { a) karat. Kőnczei Anna } Borbála, sz. 1787. X. 5.
egyb. 1699, † 1743 { b) dálnoki Székely Julia } s.-szentiványi
Szentiványi József
egyb. 1787. XII. 23.

11. *A karatnai Kőnczei cs.*

Lásd: XII. 1. alatt.

Pótlás:

Czímer: kék paizsban zöld téren természetes szarvas jobb első lábával három zöld levelű és ugyanolyan száru fejtől liliomot tart. — Sisakdísz: nincsen. — Takarók: (kék-arany; vörös-ezüst?) — (S. sbbg. A. Sppl. 203. táb.)

Földtehermentesítési kárpótlást nyertek:

Mária, Szentiványi Józsetné: Sz.-Nádas, Hétur, Hosszszuaszó, Glogovicza, Hosszupatak (Kük. vm.); Vecserd, Gainár, A.-Gezes, Waldorf (F.-Fej. vm.); Lajos neje Köblös Julia: Galacz, Bukur, Kövesd, A.-Gezes, Gainár, Vecserd (F. Fej. vm.); Bokaj, Vályemare, Bulbuk, Gonczaga, Baczalár, Macsó, Jovaltse, Sztrigy-Ohaba, Livadzény, Hobitsény, F.-Urikány, Füzésd, Reketyefalva, F.-Farkadin, Gauricza (Huny. vm.); Pestre (Zar. vm.); Hosszszuaszó, Glogovicza, Hosszupatak (Kük. vm.).

István: Szárazpatak (F.-Fej. vm.);

Antal: Peselnek (F.-Fej. vm.); Zágor, K.-Szöllös (Kük. vm.);

Károly: D.-Szt-Márton, Zágor, K.-Szöllös (Kük. vm.);

József: Dicső-Szentmárton (Kük. vm.);

Kőnczei N.-né Bogdán Mária: Farkastelke (A.-Fej. vm.); Ol.-Karácsonfalva (Kük. vm.); Birkös, Ol.-Vecserd (F.-Fej. vm.);

Sándor: Karatna (F.-Fej. vm.);

Antal örökösei: Kézdi-Szentlélek (Háromsz.).

Ferencz neje Ujvárosi Mária: Bukur (F.-Fej. vm.) községekben volt birtok után.

12. *A belényesi Komáromi cs.*

Lásd: XII. 2 és XXXVI. 16 alatt.

Krisztinát, Kőnczei Lászlónét a családfán elhelyezni nem tudjuk.

13. *Az alsó-zaturcsai Zathureczky cs.*

Turóc vm.-nek egyik legrégebbi adományos nemes családja, mely a turóc-szentpéterei Dávid családdal egy közös törzsből ered. Első ismert törzse Uzda 1250 körül élt. Egy ága a családnak Erdélybe szakadt.

Források: N. J. XII. 319. — Tb. d. adl. H. — Pál.

II. — U. N. J. — K. S. — S. ung. A. — Jegy. Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

Donatio. Említett Uzda, királyi halász, IV. Béla királytól kapta 1255-ben Vendégh helységet (a Turóc vm. vize partján) adományban. (N. J. — Regestrum de Turóc Ingel Monum. pag. 67.)

Uzdának fiai IV. Béla kir. által kiváltságaikban megerősítettnek, mely szerint a hadba minden hat férfi után egy pánczélos vitéz tartozott menni. (N. J. — Fejér, Cod. dipl. IV/2, 295 és IV/3, 542.) Czímberbővítés kelt Prága, 1598. III. 12-én Rudolf királytól. (S. ung. A. 730. lap.)

János Nógrádmegyében 1734-ben Turócvmegye nemesi bizonyítványával igazolta és 1777-ben újra kihirdetett nemességét. (N. J. — C. Nograd anni 1777 No. 433.)

Az 1754—55-ki országos nemesi összeírás alkalmával Barsmegyében Zathureczky István, Borsodmegyében Zathureczky (de eadem) István és János lettek felvéve a nemesek sorába. (U. N. J. I. 170 és II. 33.)

Zathureczky de Alsó-Zaturcsa, másként *Vajvoda* Elek részére kiállított nemesi bizonyítvány régi donatarius nemességéről 1792-ből található Pest vm. ltban. „Acta nobilitaria ex 1792 No. 1944” jelzet alatt. (K. S.)

Zathureczky János 1804-ben hirdetett ki nemességét Pest vmben. (K. S. — Pest vm. lt. N. L. I. 451.)

Zathureczky Dániel 1824. VI. 14-én Turócvmegyétől nyert nemesi bizonyítványát Nógrádban 1832. VIII. 28-án hirdetett ki. (N. J. — Nógrád vm. jegyzőkönyve 1832. évi 1388. sz.)

Leszármazás:

Uzda, 1230. 55
Mortun (Márton)
comes, 1255. 82
Péter, 1303. 32
Máté, 1332
Jakab, 1380, 1442
János, 1417. 69
Miklós, 1498
György
Jakab, 1500. 98
István, 1588
Miklós, 1615
János
Dávid
Ilgó Ilona
György
draskóczy
Ivanka Zsófia
György
zabóri
Zaborszky Zsuzsa
János
n.-jeszeni
Jeszenszky Zsuzsa
útdal Erdélyben

Czímer (1598-ból): Osztott paizs a felső kék mezőben az osztó vonalból kinövő fekete medve első lábával egy arany koronát tart; a felső jobb sarokban arany nap, a balban ezüst hold sarló ragyog; az alsó ezüst mezőben hármasszöld domb, melynek minden csúcsából egy-egy zöld szárú és ugyanolyan levelű rózsa nő ki, a közbelső vörös, a többiek fehérek. Sisakdísz: a medve, itt a felémelt jobbjaiban a három alsó mezőbeli rózsát tartva. Takarók: kék-arany; vörös-ezüst. (S. ung. A. 499. táb.)

NB. Pálmay a czímerleírásban a medvét „növekvő”-nek mondja, azonban a czímerrajzban *egész* medve látható, nála az alsó mező kék, a felső vörös.*

Czímerpecsét található Pest vm. ltban. „Polg. Perek fasc. 52, No. 4; Acta Nobilitaria ex 1810 No. 2568” jelzetű okiratokon. (K. S.)

Birtokviszonyok:

Földtehermentesítési kárpótlást nyertek:

Lajos neje Farkas Mária: Homorod-Szent-Márton (Udv. sz.);

id. István: Kund, Domáld, Sz.-Nádas (Kük. vm.); Ágostonfalva, Fel-Rákos, Zsombor (F.-Fej. vm.) községekben volt birtok után.

14. *A nagy-jeszeni Jeszenszky cs.*

Ezen ősrégi családnak törzse Temérdek András a XII. sz.-ban élt és birta a turócvmegyei Jeszen földét. Ettől megkülönböztetendő a kis-jeszeni Jeszenszky cs. Források: N. J. V. 336 és XIII. 296. — Turul. — U. N. J. — K. S. kk. — S. ung. A. — S. ung. A. Sppl. — Jegy.

* Hogy milyen megbízható Pálmay mint heraldikus, meggyőződhetik mindenki, ha fáradságot vesz magának és összehasonlíja a Sz. Oktl. VI. köt. 105-é sz., 32. lap. közölt armalisanak (táblák) szövegét azon czímerrajzzal, melyet Pálmay (Maros-Torda vm. nemes cs. 46. lap) ezen szöveg után a kőrösi Ferencz család részére kombinált.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

Temérdek András fia Mágya, IV. László királytól 1271-ben a jeszeni földre örökös adománylevelet nyert. (N. J. — Regestrum de Thurócz. — Engel. Monum. Ungar. 61.)

Czímer megerősítés kelt Innsbruck, 1563. V. 7-én, I. Ferdinánd királytól n.-jeszeni Jeszenszki György fia István és ennek fiai: Daniel, Menyhart, Simon, Lőrincz, Boldizsár, Gáspár, Péter, Miklós és György részére. (S. ung. A. 272. lap. — Turul VIII. 93. — N. J.)

Nemes levél (címeres-) kelt Bécs, 1631. IV. 29-én, II. Ferdinánd királytól, Jeszenszky Miklós, Menyhárt és Lőrincz testvérek, nagybátyuk Dániel és unokatestvérük János részére. (Turul. VIII. 93.)

Donatio 1688-ból Nótécs helységre (Nógrád vm.) nagy-jeszeni Jeszenszky Mihály részére. (U. N. J. — S. ung. A.)

Báróság kelt Pozsony, 1741. XII. 12-én jeszeni Jeszenszky Antal részére. (Orsz. lt. Lib. Reg. XXXIX. 189. — c. i. — kk.)

A 1754—55-ki országos nemesi összeírásakor Árva vmben Jeszenszky Dániel, Bars megyében Jeszenszky Miklós utódai, Nógrád megyében Jeszenszky Antal, István és Pál lettek mint nemesek felvéve. (U. N. J. I. 84 és 168, II. 258.)

Nemesi bizonyítvány Turócz vmtől. Ádám részére 1790-ből (Pest vm. lt. „Acta Nobilitaria ex 1790, No. 2753. — K. S.)

Zsigmond, nagy-kőrösi lakos Turócz vm. bizonyítványa alapján 1784-ben; Pál 1786-ban; Dániel 1790-ben; János 1797-ben hirdették ki nemességüket Pest vmben. (K. S.)

Báróság (osztrák) kelt Bécs, 1859. III. 11-én nagy-jeszeni Jeszenszky Miklós, cs. k. kamarás, őrnagy és Lipót-rend lov. részére. (A diploma 1860. II. 13-án lett kiadva.) (S. ung. A.)

Báróság (osztrák) kelt Bécs, 1865. I. 3-án nagy-jeszeni Jeszenszky János, neje Laffert Teréz és gyermekei: Sándor, József, Kálmán, Anna és Teréz részére. (Orsz. lt. Lib. Reg. LXVII. 885. — c. i. f. — kk.)

Báróság (magyar) kelt Schönbrunn, 1875. X. 5-én báró Jeszenszky Sándor, József és Kálmán részére. (Orsz. lt. Lib. Reg. LXVIII. 451. — S. ung. A.)

Czímer (1631-ből): arany paizsban kőrösfű, s ez alatt fekete medve, melynek hátába a paizs baloldalából felhőkkel kinyúló két pánczélos kar kardot szúr. Sisakdísz: a medve növekvően első lábával kőrösfalombot tartva. — Takarók: kék-arany; vörös-ezüst. (Turul. VIII. 93.)

NB. Az ősi-úgyszintén a bárói címert lásd S. ung. A. 206. táb.)

Jeszenszky Zsuzsát, Zathureczky Jánosnét a családfán elhelyezni nem tudjuk.

15. A tasnádi Nagy cs.

Eredetileg Közép-Szolnok vmi család, melynek egy ága Gömör megyében telepedett meg.

Források: N. J. VIII. 50. — U. N. J. I. 78. — S. ung. A. — S. sbbg. A. Jegy.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

Nemes levél (címeres-) kelt Tasnád, 1610. VI. 10-én, Báthori Gábornótól tasnádi Mészáros Nagy János részére, ki Sznásy Mátyás, híres hajdukapitány zászlója alatt vitézkedett ezen

Czímerrel: kék paizsban könyökben meghajtott zöld ruhás kar kezében tört (U. N. J. szerint egyenes kardot) tart. Zárt sisak. Sisakdísz nincsen. — Takarók: Variorum colorum. (S. sbbg. A. szerint

kék-arany; vörös-ezüst.) (U. N. J. — S. sbbg. A. Sppl. 208. táb.)

NB. Az armalis Ákoson (K.-Sol. vm.), 1610. VIII. 2-án lett kihirdetve, eredetije néh. Nagy Samu kuriai bíró örököseinél őriztetik.

Nagy János és Ferencz testvérek Közép-Szolnok vm. bizonyítványa alapján Szabolcs megye kétségtelen nemesei közé vétetett fel, miről 1736. XII. 7-én bizonyáglevelet kaptak. (U. N. J.)

Nagy Gedeon nagyatyjának Jánosnak 1736-ban adott bizonyítványt eredetiben felmutatván, tőle eredő verségét tanuvallomásokkal igazolván és egy Szabolcs megyéből a maga és testvérei számára 1796. VII. 25-én kiállított nemesi bizonyáglevelet előmutatván, 1796. IX. 24-én Gömör megyében a kétségtelen nemések közé fölvétetett. (U. N. J.)

Leszármazás:

János, 1735	{ Mihály Kálló-Semjénben { György kis-ráskai praedicator Csernátói Cseh Zsuzsa }	{ Mihály, 1796. Gedeon 1795-ban igazolja nemességét, sz. 1766. X. 1., † 1834. VI. 20-án. a) Zsolnai Sára. b) zabári Szontagh Julia, † 1859. III. 2-án. }

16. Az iglői és zabári Szontagh cs.

Szászországból származó cs. — Magyarországon, különösen Szepes megyében már a XIV. században lép fel.

Források: N. J. X. 804. — U. N. J. — KK. — K. S. — S. ung. A.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):

Donatio 1343- és 1349-ből Muthina és Csepesin helységek. (N. J. — Regestr. de Thurócz—Engel. Monum. Ungar. 108. 1. — S. ung. A.)

Donatio (megerősítés) 1582-ből, Rudolf királytól Rokusz és Kaczvink részirtokra. (N. J. — S. ung. A.)

Czímer megerősítés kelt 1610. III. 20-án, II. Mátyás királytól Sonntag Imre és Kristóf részére (. egegiorem Emerici et Christophori Sonntag secus ctiam equitum Saxoniorum), mely alkalommal a régi címer zöld hármás dombbal lett bővitve.

Czímer adományozás (mivel az 1610-beli elveszett) kelt 1632. V. 18-án II. Ferdinándtól, Lajos és fiai: Pál, Tobiás, János és Lajos részére. (N. J. — S. ung. A.)

Az eddig felsorolt diplomákkal mindig a régi címerkép (kék paizsban arany nap — sisakdísz ugyanez) lett megerősítve, ezért neveztek a diploma szerzők és azok utódai „két napos Szontagh“-oknak. Nemes levél (címeres-) kelt 1661. III. 25-én, I. Leopoldtól Pál fia: Lajos, Kristóf és János részére.

Mivel ezen diplomával adományozott címerben fekete sas jött a régi arany nap helyébe, úgy a családnak ezen ágát a „sasos Szontagh“-oknak nevezték. (N. J. — S. ung. A.)

NB. Az 1661-beli armális a szepes megyei levéltárban található. (K. S.)

Az 1754—55-ki országos nemesi összeírásakor Borsod megyében Szontagh László, Gömör megyében Szontagh János, Lajos és Gáspár vétettek fel mint nemesek. (U. N. J. I. 300. és II. 75.)

Nemesi igazolás kelt Bécs, 1786. VI. 30-án Szontagh Mihály (Szepes vm.) részére. (Orsz. lt. Lib. Reg. LIII. 398.)

A „zabári“ előnév adományozása kelt 1807. X. 16-án (a most említett) Szontagh Mihály és Sámuel részére. (Orsz. lt. Lib. Reg. LXII. 176.)

zabári Szontágh István 1824-ben, Mátyás (budai lakós) Árvamegye bizonyítványa alapján 1844-ben hirdették ki nemességüket Pestmegyében. (K. S.)

Czímer: (lásd S. ung. A. 451. táb.)

Czímerpecsét található Pest vm. ltban „Polg. Perek fasc. 246” jelzetű okiraton és a bajnai Both cs. iratai közt. (K. S.)

Leszármazás:

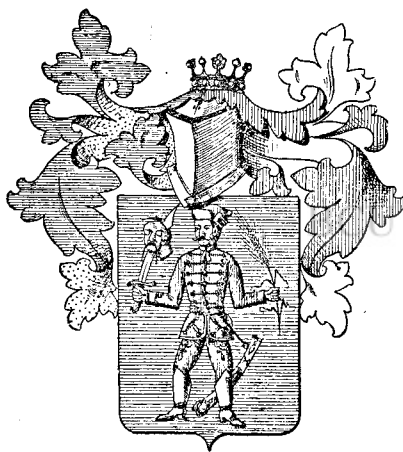
N.
 Kristóf és Imre
 1610-ben czímeres levelet
 kapnak.
 Lajos
 1632. armálist kap.
 sz. 1661 (tal. 1596?) †1661
 Zsuzsá Judit
 Zsigmond
 sz. 1661 (posthumus)
 Jankab,
 Radványi Zsuzsa
 Lajos
 Trop Mária
 Lajos, sz. 1723
 telekesi Bolgár Ráki
 Julia
 sz. 1773, †1859. III. 2.
 tusházi Nagy Gedeon,
 sz. 1766-X. 1., †1834 VI. 20.

Czímerlevelek.

XXIII.

I. Rákóczy György **Bikfalvi Nagy Lászlónak** és általa fiainak **Tamásnak** és **Gáspárnak** a Nagy László különböző alkalmakkor teljesített sok hű szolgálatáért czímeres nemességet ad és Sepsi széken **Bikfalván** egyfelől a Kese András darabont háza, másfelől a boldogult László Ferencz leányainak **Katának** és **Annának** pusztá jóságá közt fekvő házát a közterhektől mentesíti.

Várad, 1631. február 10.

NOS GEORGIUS RÁKOCZI Dei gratia princeps Transsylvaniae, partium regni Hungariae dominus et Siculorum comes. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit universis, quod cum nos ad nonnullorum fidelium dominorum consiliariorum nostrorum singularem nobis propterea factam intercessionem, tum vero attentis et consideratis

fidelitate et fidelibus servitiis strenui agilis *Ladislai Nagy* de *Bikfalva*, quae ipse principibus hujus regni nostri Transsylvaniae, praedecessoribus videlicet nostris ac tandem etiam nobis in omnibus occasionibus rerumque vicissitudinibus ab ineunte aetate sua juxta possibilitatis suae exigentiam pro locorum et temporum varietate laudabiliter exhibuisse et impendisse certo perhibetur et in futurum quoque exhibiturum et impensurum non diffidimus, eundem igitur *Ladislauum Nagy* ac per eum *Thomam* et *Casparem Nagy* filios eiusdem jam natos ac in posterum quoque divina benignitate nascituros de principalis nostrae potestatis plenitudine e statu et conditione primipilari in qua nati sunt et hactenus extiterunt eximendos, ac in coetum et numerum verorum regni nostri Transsylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum nobilium annumerandos, aggregandos, cooptandos et adscribendos duximus, prout annumeramus, aggregamus, cooptamus et adscribimus. Decernentes expresse, ut a modo deinceps successivis semper temporibus iidem *Ladislauus*, *Thomas* et *Caspar Nagy*, haeredesque et porteritates ipsorum utriusque sexus universi pro veris et indubitatis nobilibus habeantur et reputentur. In signum autem hujus modi perfectae nobilitatis eorum haec arma sive nobilitatis insignia: *scutum* videlicet militare, coelestini coloris, in cuius campo sive area homo integer rubro amictu indutus, dextra ense evaginato ritilanti caput Thurcieum infixum sursum, sinistra vero spicam tritici bene maturam tenere cons-

picitur (etc. a szokott stílusban. A nevek különbségével. I. szóról-szóra a XIX. sz. czímerlevelet.) Et nihilominus pro ampliori erga eosdem *Ladislauum*, *Thomam* et *Casparem Nagy* munificentia liberalitatisque nostrae declaratione domum eorumdem in dicta possessione *Bikfalva*, vicinitatibusque ab una domus agilis *Andreae Kese* peditis nostri pixidarii, partibus vero ab altera haereditatis Siculicalis desertae honestarum puellarum *Catharinae* et *Annae* filiarum strenui quondam *Francisci László*, omnino in praedicta *Bikfalva* residentium et sede Siculicali Sepsi existentium habitam ab omni censuum (etc. A nevek különbségével. I. a XIX. sz. czímerlevelet). In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuum praesentes literas nostras pendentes et authenticos sigilli nostri munimine roboratas memoratis *Ladislao*, *Thomae* et *Caspári Nagy*, haeredibusque et posteritatibus ipsorum utriusque sexus universis gratiose dandas duximus et concedendas. Datum in arce nostra Vardiensi, die decima mensis Februarii, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo primo.

Georgius Rakotzi mp.

Stephanus Kovatsotzi
cancellarius mpr.

Martinus Markosfalvi
secretarius mpr.

Anno 1631 die 21^a Maji in congregatione Trium sedium Siculicalium Sepsi, Kézdi et Orbai in possessione Maxa praesentatae, exhibitae, proclamatae et publicatae sunt pro partibus intranotatorum, nemine contradicente.

Michael Daniel *Thomas Nemes*
iudex regius Trium sedium. v. capitaneus Trium sedium.

(1794 junius harminczadikán kelt hiteles kir. táblai átiratból, a melynek eredetije a makfalvi Barabásy család leveles ládájában, Szabédon, Maros-Tordamegyében, a honnan m. Barabásy István úr szivességéből közölhetjük.)

Közl: **Kelemen Lajos.**

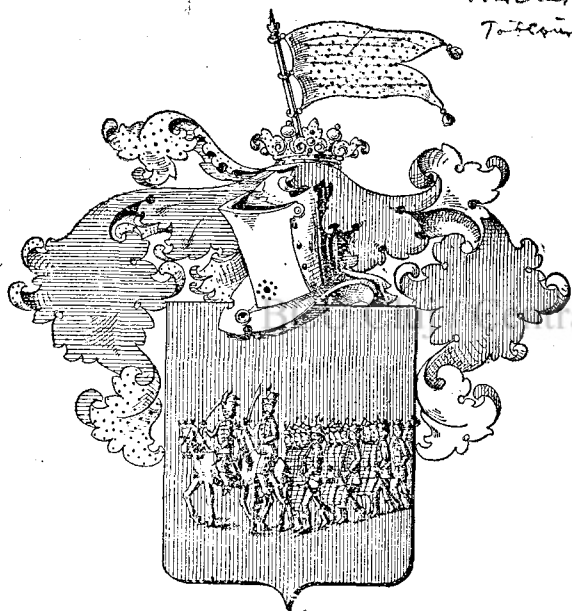
XXIV.

I. Rákóczi György dévai Nagy Pál kapitánysága alatt levő **Kenderesi Tamás** és **Török Bálint** hadnagyokat, **Nagy Péter**, **Pántos András** és **Otthományi György** alhadnagyokat, 21 tizedest és 115 gyalogost különböző alkalmakkor teljesített hű és kitartó szolgálataikért megnesséi és nekik czímet adományoz.

Gyulafehérvár, 1631. junius 23.

NOS GEORGIUS RÁKÓCI Dei gratia princeps Transylvaniae, partium regni Hungariae dominus et Siculorum comes. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod cum nos ad nonnullorum fidelium nostrorum consiliariorum, nostrorum nobis propterea factam intercessionem tum vero attentis et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis egreriorum et strenuorum Thomae *Kenderesi*, Valentini *Török* ductorum, Petri *Nagy*, Andreae *Pántos*, Georgii *Otthományi* viceductorum, Petri *Kováts*, Andreae

Vadasi, Anderae Verebélyi, Gregorii Sófalvi, Joannis Forrószeghi, Blasii Moldvai, Joannis Kováts, Joannis Szamosi, Nicolai Nagy Hunyadi, Joannis Rátz, Blasii Bihari, Thomae Kállai, Georgii Pataki, Jacobi Fuhos, Stephani Rátz, Joannis Ujvári, Stephani Nagy, Joannis Ugra, Nicolai Ladani, Georgii Tarczali, Francisci Sipos decurionum, Stephani Szabó, Blasii Csákány, Ladislai Semsei, Steph. Balogh, Georgii Károlyi, Joannis Csengeri, Michaelis Ferentz alias Csehi, Pauli Konyardi, Thomae Mocsonoki, Thomae Luchdi, Joannis Szoboszlai, Pauli Zendi, Martini Banhegyesi, Joannis Udvarnoki, Matiae Ióth, Andreae Hutkai, Joannis Nagy alias Kövesdi, Michaelis Börgei, Petri Katona, Nicolai Makai, Michaelis Colosvári alias Sárközi, Georgii Fejér, Stephani Liszkaí, Michaelis Korongh, Joannis Teörök, Joannis Toth, Petri Nagy, Petri Thuregyházi, Michaelis Balogh, Stephani Váradi, Joannis Moldvai, Ladislai Moldvai, Joannis Kádár, Stephani Balogh, Gregorii Gávai, Mathaei Tomori, Michaelis Gyulai, Lucae Szabó, Petri Szilágyi, Michaelis Selleyi, Ladislai Havasdi, Gregorii Thuri, Petri Barchi, Michaelis Szökellő, Jacobi Dobos, Gregorii Farkas, Joannis Horváth, Georgii Komáromi, Martini Nagy, Michaelis Nagy, Blasii Mózes, Laurentii Pere-

cseni, Joannis Horváth, Michaelis Ladani, Gregorii Kis, Stephani Décsi, Joannis Petki, Mathiae Egyed, Joannis Bott, Stephani Szathmári, Joannis Naményi, Martini Kassai, Simonis Nagy, Joannis Károly, Michaelis Eperjesi, Mathiae Kassai, Joannis Undi, Stephani Szalkai, Nicolai Gyeöri, Mathiae Török, Joannis Munkácsi, Petri Kassai, Michaelis Csongrádi, Joannis Csepreghi, Thomae Udvarnoki, Joannis Török, Georgii Murzai, Martini Kis-Vajdaffalvi, Joannis Rutkai, Michaelis Nagy, Michaelis Sipos, Mathiae Nagy, Andreae Kereszthuri, Joannis Szentpéteri, Jacobi Horváth, Joannis Enyedi, Michaelis Lévai, Pauli Nagy-Podolyai, Joannis Cseh, Thomae Simon, Michaelis Szentessi, Ladislai Radoll, Georgii Szaszáni, Georgii Szá—, Joannis Török, Georgii Nagy, Michaelis Vas, Georgii Terletzki, Joannis Aranyas, Joannis Lippai, Stephani Alparéthi, Thomae Petényi, Joannis Lemheszi, Stephani Nagy, Martini Krasznai, Joannis Paxi, Joannis Suhnál, Petri Radvan, Stephani Almási, Pauli Russkai, et Stephani Cszimadia peditum nostrorum praetorianorum sub capitaneatu fidelis nostri generosi Pauli Nagy de Déva existentium, quae ipsi nobis, ac praedecessoribus nostris legitimis scilicet regni huius nostri Transsylvaniae principibus continue lateri nostro et eorum adhaerentes in quibuscunq-

rebus et negotiis fidei industriaeque ipsorum commissis magna semper constantia exhibuerunt ac impenderunt ac in futurum quoque pari fidelitate et alacritate eosdem exhibituros, et impensuros nihil dubitamus, eosdem igitur ductores, decuriones coetorose nominanter specificatos pedites nostros praetorianos haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universi de statu et conditione plebea ac ignobili in qua nati sunt et hactenus exstiterunt ex speciali gratia nostra et potestatis nostrae plenitudine eximendos ac in coetum et numerum verorum et indubitatorum huius regni nostri Transsylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum nobilium annumerandum aggregandum cooptandum et adscribendum duximus, prout annumeramus, aggregamus, cooptamus et adscribimus decernentes expresse, ut a modo deinceps iidem ductores, viceductores, decuriones, coetorose nominanter praescripti pedites nostri praetoriani (tamquam non ex regno Transsylvaniae et partibus Hungariae eidem annexis originem ducent) haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universi pro veris et indubitatis nobilibus habeantur et reputentur. In signum autem hujus modi verae et perfectae nobilitatis eorum haec arma seu nobilitatis insignia: **Scutum** videlicet militare rubris coloris in cuius campo sive area exercitus quidam ex peditibus pixidariis coeruleis vestibus indutis constitutum, unum vexillum sequi, vexillum autem duos ductores clavis humeris oppositis equis praecedere conspiciuntur, supra scutum galea militaris clausa est posita, quam contegit diadema regium gemmis atque unionibus decenter exornatam ex quo vicissim unum vexillum expansum aulicum in auras praeminere visitur (stb. a szokott stylusban. L. XXII. czímerlevelet.). Animo deliberato et ex certa scientia liberalitateque nostra praefatis ductoribus, decurionibus, peditibus que nostris praememoratis ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis gratiose dedimus, donavimus et contulimus annuentes et concedentes (stb. a szokott stylusban. Lásd XIII. czímerlevelet.). In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam praesentes literas nostras pendentis et authentici sigilli nostri munimine roboratas memoratis Thomae Kenderesi (és jön a többi név dativusban, egyenként és azon sorrendben, mint az elején volt.) haeredibusque et posteritatibus utriusque sexus universis gratiose dandas duximus et concedendas. Datum in civitate nostra Alba Julia. Die vigesima tertia mensis Junii. Anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo primo.

Georgius Rákócy m. p. Stephanus Kovátsotzi m. p. Cancellarius.

A marosvásárhelyi királyi tábla által 1839. január 14-én kiállított latin nyelvű hiteles kiadvány után (transsumptum) szószerint lemásolva. A transsumptum eredetije Biás István úr birtokában Marosvásárhelyt.

Közli: Dr. Török Pál.

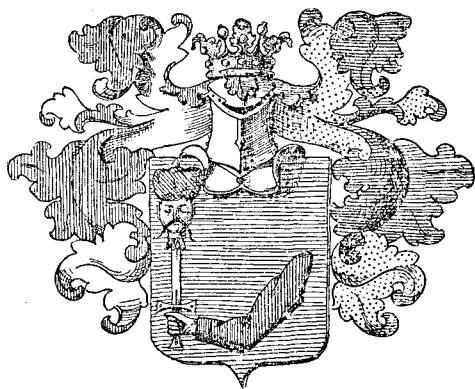
XXV.

I. Rákóczi György szentmártoni Gonza, másként Nagy János görgényi kenézt hű szolgálataiért nemesíti és neki czímert adományoz s Szent-Mártonban a Popsa Demeter és Thorea János Kováchoczi István jobbágyainak szomszédságában fekvő házát minden adótól és köztehertől mentesíti.

Gyulafehérvár, 1631. jun. 24.

NOS GEORGIUS RAKOCZI Dei gratia princeps Transylvaniae, partium regni Hungariae dominus et Siculorum comes etc. Memoriae commendamus tenore praec-

sentium significantes quibus expedit universis quod cum et sit magne prudentie principum consuetudo ut non tantum militaribus exercitijs claros aut fidelitatis obsequijs sibi deuinctos fauore dectuntur: verum etiam eos qui magnorum virorum famulatio addicti suam diligentiam patrie testati sunt cernuntur cum mediocri benignitatis symbolo prosequantur ut illi ad maiores occasiones progressu temporis habiliores red-duntur. Sane igitur consideratis fidelitate et fidelibus seruitijs strenui *Joannis Gonza* alias *Nagy de Szent Marthon* que ipse antea huius regni nostri Transylvaniae

principibus nostris videlicet predecesoribus in numero officij sui *Kenesiatus* in quo alias ad arcem *Georgen* functus pro suo posse in omnibus occasio-nibus et negotijs fidei et diligentesue commissis fideliter exhibuit et impendit, ac in futurum eundem nobis etiam exhibiturum et impensurum fore credimus. Eundem igitur *Joannem Gonza* antea uti intelligimus per fidelem nostrum egregium Franciscum *Gazdagh* a iugo coloniali liberatum manumissum et emancipatum de statu et conditione plebea [stb. a szokott stilusban. L. XIV. sz. czimerlevelet.] Scutum videlicet militare coelestini coloris in cuius campo sive area brachium humanum humerotenus resectum ensen ancipitem perfulgidum sursum porrectum capite turcicum in fixum tenere conspicitur [stb. a szokott stylusban. L. XIV. czimerlevelet.] Et nihilominus pro ampliori erga eundem munificente liberalitatisque nostrae declaratione domum eiusdem in possessione *Szent Marthon* vocata vicinatatibusque domorum providorum *Demetrii Popsa* ab una ac *Joannis Thorea* fidelis nostris . . et magnifici domini *Stephani Kovachioeci* consiliarius et cancellarius nostri . . nobis syncere dilecti jobbagionum ab altera partibus in comitatu *Thordenis* existentium habitam antea etiam ab omnibus contributionibus exemptam denuo et ab omni censuum taxarum et contributioni nostrarum tam ordinarium quam extra ordinarium subsidijque et lucri camerae nostrae solutione seruitiorum quorumlibet plebeorum et ciuillium exhibitione onerum ignobilium supportatione hospitiumque condensatione; vineas item seminaturas, allodiaturas, agricolationes et quasvis haereditates ipsius territorio et intra veras metas territoriis dicte possessionis *Szent Marthon* existentem ad eandem domum de iure et ab antiquo spectant et pertinere debent a decimarum [stb. a szokott stilusban L. a VII. czimerlevelet.] Quo circa vobis spectabilibus mag-

nificis: generosis ac egregijs et nobilibus supremis et vice comitibus iudicibus nobilium et iuratis assessoribus ac toti universitati magnatum et nobilium necnon dicatoribus connumeratoribus quarumlibet censuum taxarum et contributionum nostrarum exactoribus decimatoribus nonatoribus ac quarumlibet datiarum quorumcunque comitatum signanter autem comitibus et iudices nobilium dicti comitatus *Thordaensis* perceptoribus providis item *Knesio* et iuratis civibus et inhabitatoribus dicte possessionis *Szent Marthon*, modernis et futuris quoque pro tempore constituendis cunctis etiam aliis cuiuscunque status conditionis gradus honoris officii dignitatis eminentie hominibus eorumque vices gerentibus quorum interest seu intererit harum serie committimus et mandamus firmiter quatenus nos quoque a modo in posterum, successivis semper temporibus iam fatum *Joannem Gonza* haeredesque et posteritates ipsius iam natos, ac in futurum etiam nasciturus utriusque sexus universis pro veris et indubitatis regni nostri Transylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum nobilibus reputare et cognoscere; domumque eiusdem et haereditates ad eandem pertinentiae, praescriptas modo praemisso a nobis exemptas, supportatas, libertatas et nobilitatas habere modis omnibus debeatis et ten[eamini] exeoque eundem *Joannem Gonza* haeredesque et posteritates ipsorum, utriusque sexus universis ratione eiusdem domus et haereditatum suarum, ad aliquam censuum [stb. a szokott stilusban. L. XIX. czimerlevelet] aut quorumlibet onerum ignobilium supportationem decimarum nonarum et capetiarum jurisque et census montani et quarumlibet datiarum pensionem cogere et compellere aut propterea eosdem in personis rebusque et bonis suis quibusuis quequomodo impedire, turbare, molestare et damnificare nequaquam praesumatis, vel sitis ausi modo aliquali. Secus non facturi, praesentibus perlectis, exhibenti restitutis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes literas nostras pendentis et authentici sigilli nostri munimine roboratas memorato *Joanni Gonza* ipsiusque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis gratiose dandas duximus et concedendas.

Datum in civitate nostra Alba Julia die vigesima quarta mensis Junii, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo primo.

G. Rakoczi m. p.

Samuel Patkay m. p.

Kivül:

Anno 1631, die 18 octobris in generali congregatione dominorum regnicolarum trium nationum regni Transylvaniae, et partium Hungariae eidem [annexarum] in civitate *Colosvar*, ad [die] praefatis mensis Octobris in edicto illustrissimi domini principis Transylvaniae [celebrata, exhibitae, proclamatae, publicatae et extradatae sunt praesentes literae, nemine contradicente.]

Michael Thoroskay m. p.

(Czimeres eredetije hártvara irva; széle felül és jobbról díszes virágmotívummal festve, a család birtokában Besztercezen. Független példány hiányzik.)

Közli: *Sebastyén József*.

„Halotti Beszédék“ az Erdélyi Országos Múzeum és a kolozsvári ref. kollegium könyvtárában.

(I. közlemény.)

1. *Ábrahám Antal* felett 1792. aug. 29. Török Damascenus. K.-Fejérvár. 1792. 4° 8 sztl. lev. (Múz.)
2. *Ágh Klára*, homoród-almási Barra Ferenczné felett 1800. jun. 22. Ferenczi János. Kolozsvár. 1800. 4° 10 sztl. lev. (Múz.)

3. — — 1800. jun. 22. nagyajtai Körmöczy János. Kolozsv. 1800. 4° 12 sztl. lev. (Múz.)
4. *Ágoston Márton* idősb felett 1806. február 2. Ferenczi János. Kolozsv. 1806. 8° 43 l. (Múz. Koll.)
5. — — 1806. február 2. homoród-kará-

csönfalvi Fúzi János. Kolozsv. 1806. 8° 45—90 l. (Múz. Koll.)

szavai *Almádi Zsigmondné* l. magyar-gyerő-monostori Kabos Juliánna.

6. borbereki *br. Alvinczi Gábor* felett 1751. ápr. 25. Borosnyai Lukács János. Szeben. 4° 25 l. (Múz. Koll.)

7. — — 1751. ápr. 25. ajtai Ajtai Mihály. Szeben. 4° 20 l. (Múz. Koll.)

8. *br. Alvinczi Gábor* felett 1788. jun. 22. Verestói György. Kolozsv. 1789. 4° 18 sztl. lev. (Múz. Koll.)

9. — — 1788. jun. 22. Méhes György. Kolozsv. 1789. 4° 15 sztl. lev. (Múz. Koll.)

borbereki *br. Alvinczi Gáborné* l. maros-németi gr. Gyulai Kata.

— — I. széki gr. Teleki Kata.

10. borbereki *Alvinczi Krisztina* felett 1733. márcz. 1. cséri Verestói György. Kolozsv. 1783. 8° (Múz.)¹

11. borbereki *Alvinczi Krisztina*, viz-szent-györgyi Makrai Ferenczné felett 1733. márcz. 1. Köpeczi János. Kolozsv. 1733. 4° 9 sztl. lev. (Múz. Koll.)

12. — — 1733. márcz. 1. Verestói György. Kolozsv. 1733. 4° 10 sztl. lev. (Múz. Koll.)

13. *Antal János* felett 1854. aug. 27. Herepei Gergely. Kolozsv. 1854. 8° 16 l. (Koll.)

14. altorjai *Apor Farkas* felett 1739. márcz. 25. gelencei Mihálcz Mihály. Kolozsv. 1739. 4° 4 sztl. lev. (Múz.)

15. szathmári *Atzél Gábor* felett Beregszászi Moyses. Kolozsv. 1763. 4° 12 sztl. lev. (Múz. Koll.)

16. — — 1762. ápr. 25. csernátomi Vajda Péter. Kolozsv. 1763. 4° 12 sztl. lev. (Múz. Koll.)

17. kis-solymosi *Augustinivics Pál* felett 1837. okt. 7. Gyöngyösi István. Nagy-Szeben. 1837. 8° 32 l. (Múz. Koll.)

18. — — 1837. okt. 11. Gyöngyösi István. Nagy-Szeben. 1837. 8° 33—55 l. (Múz. Koll.)

19. kápolnok-monostori *Babb János* felett 1830. okt. 7. leményi Lemény János. Kolozsv. 1831. 8° 30 l. (Múz. Koll.)

20. ludányi *Baji Klára*, bölöni Bölöni Lászlóné felett 1761. jul. 21. Filep István. Kolozsv. 1762. 4° 19 sztl. lev. (Múz. Koll.)²

21. *Bajnóczi Lilla*, telegdi Telegdy Zsigmondné felett 1865. jun. 18. Medgyes Lajos. Kolozsv. 1865. 8° 12 l. (Koll.)

22. *Balog Elek* felett 1815. május 15. Nagy György. H. év n. 8° 12 sztl. lev. (Koll.)

23. szászcezegői *Balog György* felett 1735. cséri Verestói György. Kolozsv. 1783. 8° (Múz.)³

24. *Balog Katalin* felett 1828. ápr. 2. nagy-görényi Csiszár Sámuel. Kolozsv. 1828. 8° 13 l. (Múz.)

25. losonczy *gr. Bánffy Ágnes*, vargyasi *br. Daniel Istvánné* felett 1754. aug. 18. szathmári Pap Zsigmond. Kolozsv. 1755. 4° 16 sztl. lev. (Múz. Koll.)

26. — — 1754. aug. 18. Incze István. Kolozsv. 1755. 4° 20 sztl. lev. (Múz. Koll.)

27. losonczy *br. Bánffy Albert* felett 1886. okt. 10. Benkő Lajos. Kolozsv. 1886. 8° 16 l. (Koll.)

28. — — 1886. június 28. Hegedüs István. Kolozsv. 1886. 8° 8 l. (Koll.)

29. losonczy *br. Bánffy Elek* felett 1824. nov. 26. Csengeri Sámuel. Kolozsv. 1825. 8° 26 l. (Múz.)

30. losonczy *br. Bánffy Erzsébet*, nagyerecsi gr. Toldalagi Pálné felett 1757. decz. 18. besenyei Benkő Mihály. Kolozsv. 1758. 4° 12 sztl. lev. (Múz. Koll.)

31. — — 1757. decz. 18. Incze István. Kolozsv. 1758. 4° 22 sztl. lev. (Múz. Koll.)

32. — — szárhegyi gr. Lázár Lászlóné felett 1831. szept. 18. Csiszár Sámuel. Kolozsv. 1831. 8° 11—52 l. (Múz. Koll.)

33. — — 1831. szept. 18. Herepei Károly. Kolozsv. 1831. 8° 53—104 l. (Múz. Koll.)

34. losonczy *br. Bánffy Ferencz* felett. Kolozsv. 1773. 4° 5 sztl. lev. (Múz.)

35. — — 1834. okt. 21. Herepei Károly. Kolozsv. 1835. 8° 39 l. (Múz. Koll.)

36. losonczy *gr. Bánffy György* felett 1735. decz. 18. cséri Verestói György. Kolozsv. 1783. 8° (Múz.)⁴

37. — — 1735. szept. 26. dálnoki Veres Demeter. Kolozsv. 1736. 4° 22 sztl. lev. (Múz. Koll.)

38. — — 1735. decz. 18. Szombati Sámuel. (Kolozsv. 1736.) 4° 7 sztl. lev. (Múz. Koll.)

39. — — 1735. decz. 18. Deáki József. (Kolozsv. 1736.) 4° 9 sztl. lev. (Múz. Koll.)

40. — — 1735. decz. 18. Verestói György. (Kolozsv. 1736.) 4° 18 sztl. lev. (Múz. Koll.)

41. — — 1822. szept. 15. Szilágyi Ferencz. Kolozsv. 1822. 8° 54 l. (Múz. Koll.)

42. — — 1822. szept. 15. Hegedüs Sámuel. Kolozsv. 1822. 8° 63—117 l. (Múz. Koll.)

43. — — 1822. jul. 9. Szabó János. Kolozsv. 1822. 8° 25 sztl. lev. (Múz. Koll.)

losonczy *gr. Bánffy Györgyné* l. gr. Toroczkai Ágnes.

losonczy *br. Bánffy Imréné* l. magyar-gyerő-monostori *br. Kemény Borbála*.

44. losonczy *br. Bánffy István* (György és hadadi *br. Wesselényi Zsuzsanna* fia) felett 1794. aug. 3. szathmári Pap Mihály. Kolozsv. 1795. 4° 18 sztl. lev. (Múz. Koll.)

45. — — 1794. aug. 13. Méhes György. (Kolozsv. 1795.) 4° 16 sztl. lev. (Múz. Koll.)

46. losonczy *br. Bánffy János* felett 1873. decz. 11. Szász Domokos. Kolozsv. 1874. 8° 18 l. (Koll.)

47. losonczy *br. Bánffy Johanna*, gr. Dessewffy Ágostonné felett 1868. okt. 18. Vályi Pál. Kolozsv. 1880. 8° 11 l. (Koll.)

48. losonczy *br. Bánffy Judit* (Zsigmond és *br. Kemény Kata* leánya) felett 1744. szept. 13. Nánási Lovász András. H. év n. 4° 13 sztl. lev. (Múz. Koll.)

49. — — 1744. szept. 13. Tőke Márton. H. év n. 4° 9 sztl. lev. (Múz. Koll.)

50. losonczy *gr. Bánffy Kata*, hadadi *br. Wesselényi Istvánné* felett 1734. aug. 15. Köpeczi János. Kolozsv. 1734. 4° 12 sztl. lev. (Múz. Koll.)

51. — — 1734. auguszt. 22. bonyhai Simon György. Kolozsv. 1734. 4° 9 sztl. lev. (Koll.)

52. — — 1734. aug. 22. Zoványi György. (Kolozsv. 1734.) 4° 6 sztl. lev. (Koll.)

53. — — 1734. aug. 22. Szathmári Mihály. (Kolozsv. 1734.) 4° 12 sztl. lev. (Koll.)

54. — — emlékezte. (Kolozsv. 1734.) 4° 14 sztl. lev. (Koll.)

55. losonczy *br. Bánffy Kata*, nagy-erecsi gr. Toldalagi Ferenczné felett 1783. márcz. 23. Borosnyai Lukács Siméon. Maros-Vásárhely. 1783. 4° 43 sztl. lev. (Múz. Koll.)

56. — — 1783. márcz. 23. Borosnyai Lukács György. (M.-Vásárhely. 1783.) 4° 35 sztl. lev. (Múz. Koll.)

57. losonczy *gr. Bánffy Kata* és borosjenői *Székelly Zsuzsanna* felett 1745. ápr. 16. Borosnyai Nagy Zsigmond. Kolozsv. 1747. 4° 16 sztl. lev. (Múz. Koll.)

58. — — 1746. jan. 9. Borosnyai Nagy Zsigmond. (Kolozsv. 1747.) 4° 25 sztl. lev. (Múz. Koll.)

¹ Verestói Gy. Holtakkal való barátság. 5. oratio. (96—125 l.)

² Ujonnán kiadta Bölöny László: «A nagybölöni Bölöny család» Okmánytár 56—78 l.

³ Verestói Gy. i. m. 11. oratio. (320—352 l.)

⁴ Verestói Gy. i. m. 8. oratio. (212—259 l.)

59. — — 1746. jan. 9. szathmári Pap Zsigmond. (Kolozsv. 1747.) 4° 19 sztl. lev. (Múz. Koll.)
60. losonczy gr. *Bánffy Katalin*, borosjenői Székely Lászlóné felett 1746. jan. 9. ajtai Ajtai Mihály. H. évn. 4° 11 sztl. lev. (Múz.)
61. losonczy gr. *Bánffy Klára* felett 1750. jan. 18. cséri Verestói György. (Kolozsv. 1783. 8° (Múz.)⁵
62. losonczy gr. *Bánffy Klára*, bethleni gr. Bethlen Ádámné felett 1767. aug. 16. Incze Mihály. Kolozsv. 1768. 4° 14 sztl. lev. (Múz. Koll.)
63. — — 1767. aug. 16. Incze István. (Kolozsv. 1768.) 4° 20 sztl. lev. (Múz. Koll.)
64. — — 1767. aug. 16. Borosnyai Lukács Siméon. (Kolozsv. 1768.) 4° 29 sztl. lev. (Múz. Koll.)
65. losonczy br. *Bánffy Klára*, bethleni gr. Bethlen Lászlóné felett 1804. nov. 18. Herepei János. Kolozsv. 1805. 8° 54. l. (Múz. Koll.)
66. — — 1804. nov. 18. k.-borosnyói Tompa János. (Kolozsv. 1805.) 8° 55—96 l. (Múz. Koll.)
67. losonczy br. *Bánffy László* (Sándor és m.-gyerőmonostori br. Kemény Ágnes fia) felett 1783. szathmári Pap Mihály. Kolozsv. 1784. 4° 42 sztl. lev. (Múz. Koll.)
68. — — 1783. Bodoki József. (Kolozsv. 1784.) 4° 34 sztl. lev. (Múz. Koll.)
69. — — 1840. jun. 27. Salamon József. Kolozsv. 1840. 4° 17 l. (Múz. Koll.)
70. losonczy br. *Bánffy Mária*, magyar-gyermónostori br. Kemény Gergelyné felett 1786. jun. 23. Béla József. Csiki klostrom. 1820. 4° 11 sztl. lev. (Múz.)
losonczy gr. *Bánffy Miklósné* l. iktári gr. Bethlen Kata.
71. losonczy br. *Bánffy Sámuel* (Ferencz és m.-gyermónostori br. Kemény Zsuzsanna fia) felett 1755. febr. 16. marosvásárhelyi Tőke Márton. (Kolozsv. 1756. 4° 16 sztl. lev. (Múz. Koll.)
72. — — 1755. febr. 16. Verestói György. (Kolozsv. 1756.) 4° 26 sztl. lev. (Múz. Koll.)⁵
73. — — 1755. febr. 16. cséri Verestói György. Kolozsv. 1783. 8° (Múz.)⁶
74. losonczy br. *Bánffy Therézia*, kis-rhédei gr. Rhédei Mihályné felett 1807. május 31. Szilágyi Ferencz. Kolozsv. 1807. 8° 47 l. (Múz. Koll.)
75. — — 1807. május 31. Herepei János. Kolozsv. 1807. 8° 49—106 l. (Múz. Koll.)
losonczy br. *Bánffy Zsigmondné* l. magyar-gyermónostori br. Kemény Kata.
76. nagyváradai *Baranyai Krisztina*, kobori Czikó Istvánné felett 1828. okt. 3. sepsiszentgyörgyi Király István. N.-Enyed. 1829. 8° 44 l. (Múz. Koll.)
77. nagybarcsai *Barcsay Abrahám* felett 1716. ápr. 5. Vásárhelyi Mihály. Kolozsv. 1721. 4° 7 sztl. lev. (Múz. Koll.)
78. — — 1716. ápr. 26. Nádudvari Péter. (Kolozsv. 1721.) 4° 6 sztl. lev. (Múz. Koll.)
79. — — 1716. ápr. 26. Zilahi Sebes András. (Kolozsv. 1721.) 4° 3 sztl. lev. (Múz. Koll.)
80. — — és vizsentsgyörgyi *Makrai István* felett 1716. ápr. 26. Bándi Mihály. Kolozsv. 1721. 4° 4 sztl. lev. (Múz. Koll.)
81. — — trenesényi Sala Mihály siralma. Bécs. 1806. 8° 26 l. (Múz.)
nagybarcsai *Barcsai Abrahámné* l. széki gr. Teleki Krisztina.
82. nagybarcsai *Barcsai Judit* felett 1733. okt. 11. Jancsó Jakab. Kolozsv. 1734. 4° 9 sztl. lev. (Múz.)
83. — — 1733. decz. 20. Kamarási Pál. (Kolozsv. 1734.) 4° 10 sztl. lev. (Múz.)
84. — — 1733. decz. 20. Jancsó Jakab. (Kolozsv. 1734.) 4° 9 sztl. lev. (Múz.)
85. — — 1733. Sövényfalvi Zsigmond. (Kolozsv. 1734.) 4° 8 sztl. lev. (Múz.)
86. bárczai *Bárczay Kata* felett Miklós Sámuel. Pozsony és Komárom. 1790. 8° (Múz.)⁷
87. bárczai *Bárczay Klára* felett Miklós Sámuel. Pozsony és Komárom. 1790. 8° (Múz.)⁸
88. nagybacsoni *Bardócz Kata* felett 1777. márcz. 6. ikafalvi Baritz János. Nagy-Enyed. 1777. 4° 32 l. (Múz.)
homoród-almási *Barra Ferenczné* l. Ágh Klára.
89. t. árkosi *Barra Gábor* felett 1837. decz. 19. nagy-görgényi Csizsár Sámuel. Kolozsv. 1838. 8° 18 l. (Koll.)
90. nagyborosnyói *Bartha Antal* felett Benedek Áron. M.-Vásárhely. 1827. 8° 32 l. (Múz. Koll.)
91. *Báthory Gábor* felett 1842. jul. 17. Dobos János. Kecskemét. 1842. 8° 29 l. (Koll.)
92. németujvári gr. *Batthyány Ignác* felett 1799. jan. 16. Szabó János. Kolozsv. év n. 8° 27 l. (Múz.)
93. *Benkner Karolina*, Méhes Sámuelné felett 1828. márcz. 13. Herepei Károly. Kolozsv. 1828. 8° 39—80 l. (Koll.)
94. k. bacsoni *Benedek János* felett 1814. jul. 20. H. év n. 8° 6 sztl. lev. (Múz.)
95. tasnádszántói *Becski László* felett 1780. márcz. 3. Berents Keresztény. Nagy-Várad. év n. 4° 18 sztl. lev. (Múz.)
96. *Beleznay Miklós* felett 1787. febr. 11. Péczeli József. Győr. év n. 4° 50 l. (Múz.)
97. — — 1787. febr. 11. Turós Péter. Győr. év n. 4° 18 l. (Múz.)
98. gr. *Bethlen Judit*, keres-eei Köleséri Sámuelné felett 1720. febr. 18. Nádudvari Péter. Kolozsv. év n. 4° 6 sztl. lev. (Múz. Koll.)
99. — — 1720. febr. 18. Szathmári Mihály. (Kolozsv. év n.) 4° 4 sztl. lev. (Múz. Koll.)
100. — — 1720. febr. 18. Solymosi Mihály. (Kolozsv. év n.) 4° 6 sztl. lev. (Múz. Koll.)
101. gr. *Bethlen Pál* felett 1795. decz. 6. Szilágyi Ferencz. Kolozsv. 1796. 4° 14 sztl. lev. (Múz. Koll.)
102. — — 1795. decz. 6. szathmári Pap Mihály. Kolozsv. 1796. 4° 18 sztl. lev. (Múz. Koll.)
103. bethleni gr. *Bethlen Adám* felett 1748. szept. 14. szathmári Pap Zsigmond. Kolozsv. 1749. 4° 14 sztl. lev. (Múz. Koll.)
104. — — 1748. szept. 14. Verestói György. (Kolozsv. 1749.) 4° 30 sztl. lev. (Múz. Koll.)
105. — — 1748. szept. 29. Szathmári Pap Zsigmond. (Kolozsv. 1749.) 4° 16 sztl. lev. (Múz. Koll.)
106. — — 1748. szept. 29. Csepregi Turkovitz Ferencz. (Kolozsv. 1749.) 4° 59 sztl. lev. (Múz. Koll.)
107. — — 1748. szept. 4. cséri Verestói Gy. Kolozsv. 1783. 8° (Múz.)⁹
108. — — 1772. jul. 19. Incze Mihály. Kolozsv. 1776. 4° 16 sztl. lev. (Múz. Koll.)
109. — — 1772. jul. 19. Borosnyai Lukács Siméon. (Kolozsv. 1776.) 4° 36 sztl. lev. (Múz. Koll.)
110. — — 1772. jul. 19. szathmári Pap Mihály. (Kolozsv. 1776.) 4° 33 sztl. lev. (Múz. Koll.)
bethleni gr. *Bethlen Adámné* l. losonczy gr. *Bánffy Klára*.
111. bethleni gr. *Bethlen Anna* (Pál és m.-gyermónostori br. Kemény Krisztina leánya) felett 1800. márcz. 16. Szilágyi Ferencz. Kolozsv. 1802. 8° 53—79 l. (Múz. Koll.)

⁵ Vere 16i Gy. i. m. 20. oratio. (718—742 l.)⁶ Verestói Gy. i. m. 23. oratio. (799—849 l.)⁷ Miklós S. Minden halotti oratóziói 6. oratio. (172—208 l.)⁸ Miklós S. i. m. 8. oratio. (225—249 l.)⁹ Verestói Gy. i. m. 19. oratio. (644—717 l.)

112. bethleni gr. *Bethlen Dániel* felett 1822. máj. 19. k.-borosnyói Tompa János. Kolozsv. 1822. 8° 47 l. (Múz. Koll.)

113. — — 1822. május 18. Hegedüs Sámuel. (Kolozsv. 1822.) 8° 49—96 l. (Múz. Koll.)

114. bethleni gr. *Bethlen Farkas* felett 1763. jun. 26. Málnási László. N.-Szeben. év n. 4° 29 l. (Múz. Koll.)

115. — — 1763. jun. 26. Incze István. (Nagy-Szeben. év n.) 8° 31—66 l. (Múz. Koll.)

bethleni gr. *Bethlen Ferenczné* l. kis-rhédei gr. Rhédei Krisztina.

bethleni gr. *Bethlen Gergelyné* l. malomvizi gr. Kendeffi Rákhel.

116. bethleni gr. *Bethlen Imre* felett 1765. jun. 16. Málnási László. Szeben. 1767. 4° 22 l. (Múz. Koll.)

117. — — 1765. jun. 16. Kováts József. (Szeben. 1767.) 4° 23—57 l. (Múz. Koll.)

bethleni gr. *Bethlen Imréné* l. bethleni gr. Bethlen Rózália.

118. bethleni gr. *Bethlen István* felett 1737. jul. 14. cséri Verestói György. Kolozsv. 1783. 8° (Múz.)¹⁰

119. bethleni gr. *Bethlen József* felett Szabó János. Kolozsv. 1815. 8° 27 l. (Múz.)

120. bethleni gr. *Bethlen Julia*, czegzei Wass Lászlóné felett 1731. jul. 1. Köpeczi János. Kolozsv. év n. 4° 12 sztl. lev. (Múz. Koll.)

121. — — 1731. jul. 1. Makkai Sámuel. (Kolozsv. év n.) 4° 6 sztl. lev. (Múz. Koll.)

122. — — 1731. jul. 1. Szathmári Mihály. (Kolozsv. év n.) 4° 6 sztl. lev. (Múz. Koll.)

123. bethleni gr. *Bethlen Kata*, előbb gr. Haller Lászlóné, azután széki gr. Teleki Józsefné felett Bod Péter. Kolozsv. 1763. 8° 24 sztl. lev. (Múz.)

124. — —, magyar-gyerőmonostori br. Kemény Ferenczné felett 1830. márcz. 9. nagy-görgényi Csiszár Sámuel. Kolozsv. év n. 8° 16 l. (Múz.)

125. bethleni gr. *Bethlen Klára* felett 1755. nov. 2. cséri Verestói György. Kolozsv. 1783. 8° (Múz.)¹¹

126. bethleni gr. *Bethlen Klára*, széki gr. Teleki Mihályné felett 1755. nov. 2. szathmári Pap Zsigmond. Kolozsv. 1757. 4° 15 sztl. lev. (Múz. Koll.)

127. — — 1755. nov. 2. Verestói György. (Kolozsv. 1757.) 4° 23 sztl. lev. (Múz. Koll.)

128. — — 1755. nov. 2. angyalosi Tóth Balázs. (Kolozsv. 1757.) 4° 10 sztl. lev. (Múz. Koll.)

129. — —, kis-rhédei gr. Rhédey Jánosné felett 1757. Hermányi Dienes József. Kolozsv. 1758. 4° 16 sztl. lev. (Múz. Koll.)

130. — — 1757. ápr. 24. Málnási László. (Kolozsv. 1758.) 4° 16 sztl. lev. (Múz. Koll.)

131. bethleni gr. *Bethlen Lajos* felett. Kolozsv. 1779. 4° 5 sztl. lev. (Múz. Koll.)

132. — — 1787. febr. 25. Szigethi Sámuel. Kolozsv. 1793. 4° 12 sztl. lev. (Múz. Koll.)

bethleni gr. *Bethlen Lajosné* l. hadadi br. Wesselényi Anna.

133. bethleni gr. *Bethlen László* felett 1717. május 12. Zilahy Sebes András. Kolozsv. 1718. 4° 8 sztl. lev. (Múz. Koll.)

134. — — 1814. ápr. 13. k.-borosnyói Tompa János. Kolozsv. 1816. 8° 8 sztl. lev. (Koll.)

¹⁰ Verestói Gy. i. m. 12. oratio. (354—386 l.)

¹¹ U. o. 24. oratio. (850—900 l.)

bethleni gr. *Bethlen Lászlóné* l. losonczy gr. Bánffy Klára.

135. bethleni gr. *Bethlen Mária*, előbb tanesi gr. Földvári Ferenczné, azután szárhegyi gr. Lázár Józsefné felett 1817. május 15. Hegedüs Lajos. Maros-Vásárhely. 1817. 8° 37 l. (Múz. Koll.)

136. — — 1817. május 15. Köteles Sámuel. (M.-Vásárhely. 1817.) 8° 39—90. l. (Múz. Koll.)

137. — — 1817. május 3. Köteles Sámuel. (M.-Vásárhely. 1817.) 8° 91—111 l. (Múz. Koll.)

138. bethleni gr. *Bethlen Pál* felett 1797. máj. 7. Szilágyi Ferencz. Kolozsv. 1802. 8° 52 l. (Múz. Koll.)

139. bethleni gr. *Bethlen Rozália*, bethleni gr. Bethlen Imréné felett 1832. február 8. kis-borosnyói Tompa János. Nagy-Enyed. 1832. 8° 7—87 l. (Múz. Koll.)

140. — — 1832. febr. 10. komollói Szász Lajos. (N.-Enyed. 1832.) 8° 30 l. (Múz. Koll.)

141. — — 1832. február 19. Erődsi Mihály. (N.-Enyed. 1832.) 8° 19 l. (Múz. Koll.)

bethleni gr. *Bethlen Sámuelné* l. gyalakuti gr. Lázár Mária.

142. bethleni gr. *Bethlen Sándor* felett 1793. nov. 24. szathmári Pap Mihály. Kolozsv. 1794. 4° 32 l. (Múz. Koll.)

143. — — 1793. nov. 24. f. vincei Takács János. Kolozsv. 1794. 4° 33 l. (Múz. Koll.)

144. iktári gr. *Bethlen Kata*, losonczy gr. Bánffy Miklósné felett 1871. febr. 26. Ferencz József. Kolozsvár. 1871. 8° 14 l. (Koll.)

145. *Biró Anna*, br. Josintzi Józsefné felett 1752. jul. 9. Bardócz József. Kolozsv. 1753. 4° 8 sztl. lev. (Múz. Koll.)

146. — — 1752. jul. 9. dési Lázár György. (Kolozsv. 1753.) 4° 10 sztl. lev. (Múz. Koll.)

147. homoród-szent-mártoni *Biró Mózes* felett 1725. márcz. 12. Kolozsv. 1725. 4° 10 sztl. lev. (Múz.)

br. *Bornemissza Jánosné* l. hallerkői Haller Borbála. *Borosnyai Nagy Zsigmondné* l. baróthi és nagy-baczoni Pál Ilona.

Botos Péterné l. nyárad-gálfalvi Nagy Zsuzsánna. bölöni *Böloni Lászlóné* l. ludányi Baji Klára.

148. *Bruz János* felett 1766. Szigeti Gyula Sámuel. Szeben. 1767. 4° 8 sztl. lev. (Múz.)

149. keresztsgy gr. *Csáki István* felett. Kolozsv. 1720. 4° 8 sztl. lev. (Múz.)

keresztsgy gr. *Csáki Zsigmondné* l. hallerkői gr. Haller Kata.

150. *Csanádi Dániel* felett 1842. márcz. 17. Muzsnai Károly. M.-Vásárhely. 1842. 8° 19 l. (Koll.)

151. jólészi *Császár Gábor* felett 1814. szept. 18. Lőcse. év n. 4° 6 sztl. lev. (Koll.)

152. — — 1814. szept. 18. Katona Mihály. (Lőcse. év n.) 4° 6 sztl. lev. (Koll.)

153. csik-delnei *Csató Zsigmond* felett 1752. ápr. 13. Székely László. Csiki klastrom. év n. 4° 14 sztl. lev. (Múz.)

nagy-ajtai *Cserci Miklósné* l. toronyfalvi Tornya Borbála.

154. *Cseh-Szombati József* élete rövid leírása. Pest. 1815. 8° 29 l. (Múz.)

155. — — felett 1815. febr. 5. Báthori Gábor. (Pest. 1815.) 9° 31—80 l. (Múz.)

Összeállította: Köblös Zoltán.

TARTALOM: Dr. Endes Miklós: Az úri hatóság fejlődése 1848-ig. — Sándor Imre: Maros-Tordavármegye nemes családjai. — Gyulai Rikárd: Ósfák XI. n.-unyomi Sényi László leszármazása. — Címerlevelek: XXIII. Bikfalvi Nagy László. XXIV. Kenderesi Tamás és társai. XXV. Gonza-Nagy János. — Köblös Zoltán: «Halotti Beszédek» az Erdélyi Orsz. Múzeum és a kolozsvári ref. kollegium könyvtárában.